

што калектыў дружны, адкрыты. І параіцца ёсць з кім, ёсць на-стаўнік, за якім яна замацавана, урач-неўролаг Кацярына Кілеся. Калі нешта незразумела — і пад-кажа, і дапаможа. Ды і магілёў-скія калегі, з якімі пазнаёмілася ў інтэрнатуры, заўсёды гатовы падставіць плячо. Прафесійная этыка, як той казаў, працуе.

За кароткі час сваёй работы ў Быхаўскай ЦРБ суразмоўніца паспела пабываць на раённым маладзёжным турзлёце, у якім брала ўдзел бальніца. Там атры-малася прадэманстраваць свае творчыя таленты — Аліна добра іграе на гітары.

— У школе паралельна чаты-ры гады вучылася ў «музыкалцы» ігры на піяніна, — усміхаецца дзяўчына. — Вельмі падабаўся мне гэты інструмент. Але не ха-пала часу займацца. Затое гітару ўжо сама асвоіла. Добры спосаб пераклучыцца і ўзняць настрой сабе і іншым.

Фінансавым складнікам у сваёй рабоце маладая спецыя-ліст таксама не пакрыўджана. Хаця першай зарплаты яшчэ не было, яе яна ўжо ведае, колькі прыблізна атрымае на рукі. Кажа, што для пачаткоўца гэта даволі годная сума. А хутка яшчэ і пад'ёмныя выплацяць.

Вось толькі пасля вялікага го-рада цяжка прыстасавацца да запаволенага рытму жыцця ра-ённага цэнтра. Сеткавікі ў гора-дзе ўжо ёсць, а вось з сучаснымі месцамі адпачынку — напружан-не. Схадзіць вечарам з сябрамі асабліва няма куды.

— Пакуль для мяне Быхаў — гэта перш-наперш работа, — ка-жа Аліна. — Мне падабаецца маё рабочае месца, людзі, з якімі займаюся любімай справай. Гэ-та добры вопыт і цудоўны старт. Але хочацца развівацца. Мне падабаецца экстранная дапа-мога, складаныя пацыенты. Ха-чу цалкам рэалізавацца ў гэтай дзейнасці і прыносіць карысць грамадству.

Нэллі ЗІГУЛЯ.

Фота з архіва

Аліны АНДРУШЫНАЙ.

Да новых вяршынь — з новым настаўнікам

Сёлета ва ўстановы сярэд-няй адукацыі і дзіцячыя сады Полаччыны прыйшлі каля 60 маладых спецыялістаў. У кожнага — свае вялікія планы на першыя крокі ў педагогічнай прафесіі. Настаўніца пачатко-вых класаў сярэдняй школы № 18 імя Ефрасінні Полацкай Марыя НАСАТОВІЧ, нягледзячы на юны ўзрост, ужо абрала для сябе педагогічны стыль — патраба-вальны і строгі.

18-гадовая Марыя Сяргееўна ро-дам з Полаччыны. Прымаўка «дзе нарадзіўся — там і згадзіўся» спра-цавала не толькі для яе, але і для старэйшай сястры. У сям'і Насато-вічаў увогуле склалася невялікая дынастыя педагогаў: адна бабуля ў свой час выкладала фізічную культуру і здароўе, другая вучыла дзяцей рускай мове і літаратуры. Марыя і яе старэйшая сястра Яна прадстаўляюць пакуль другое пакаленне настаўнікаў — Яна ў гэ-тай галіне працуе ўжо чацвёрты год, а наша гераіня толькі прыйшла на першае рабочае месца.

Дзяўчына скончыла педагогічны каледж ВДУ імя П. А. Машэрава. Выбіраючы буду-чую прафесію, была ўпэўнена, што стане настаўнікам. Па-іншаму, напэўна, у такой сям'і і быць не магло. «Вельмі люблю дзя-цей, у мяне шмат сясцёр і братоў, я ўвесь час праводзіла з імі. Спадзяюся, што ў шко-ле ўсё будзе добра і я не расчарую дзяцей. Каледж даў мне добрую падрыхтоўку: бы-ло шмат практыкі, гутарылі з настаўнікамі, якія яе праводзілі. Яны ж і ацэньвалі нас. Я ўпэўнена, што ўсё атрымаецца. Наогул, прыступаю з вельмі пазітыўным настроем, але хвалююча вельмі. Чакаю з нецярпеннем Дня ведаў, каб убачыць дзяцей», — расказа-ла Марыя Насатовіч. Дыплом дзяўчыны да-зваляе выкладаць рускую мову і літаратуру ў старшых класах, аднак душа нашай гераіні больш ляжыць да маленькіх, таму і пайшла ў пачатковыя класы.

За амаль тры гады ў каледжы Марыя атрымала педагогічныя веды не толькі ў тэо-рыі. Выбіраючы месца перааддипломнай практыкі, звярнула ўвагу на СШ № 18 —

буйную, прыгожую, з дасканалай сучаснай інфраструктурай і вялікай колькасцю на-вучэнцаў. Сюды ж малады педагог прый-шла на размеркаванне і плануе застацца ва ўстанове адукацыі пасля абавязковых двух гадоў. Дарэчы, на першым званку Марыя бу-дзе сустракаць 28 дзетак, якія пойдучы ў чац-вёрты клас. «Не страшна. Галоўнае — зразу-мець, хто ёсць хто, і наладзіць у калектыве ат-масферу адзінства. Важна заўважыць задаткі талентаў вучняў і дапамагчы іх развіцц. Але, нягледзячы на мой юны ўзрост, быць дзецяц сяброўкай і дазваляць пераходзіць граніцы я не буду. Школьнікі павінны разумець, што да настаўніка трэба ставіцца з павагай», — раз-важае дзяўчына.

У мінулым годзе ў 18-ю школу прыйшлі сем маладых спецыялістаў, сёлета — тры. Установа адукацыі цалкам укамплектавана настаўніцкімі кадрамі. За кожным маладым спецыялістам тут на працягу двух і больш гадоў усталёўваецца настаўніцтва — за імі замацоўваюць спецыялістаў з першай і вы-шэйшай катэгорыямі. Па словах **дырэктара школы Канстанціна ШУХЛЕВА**, кожнаму маладому спецыялісту ўстанаўліваецца над-баўка за кантрактную форму найму. «Мы падтрымліваем нашых маладых спецыялі-стаў яшчэ і тым, што пры наяўнасці такой магчымасці яны пішуць заяву на выдзяленне арэнднага жылля. Два спецыялісты нашай школы яго ўжо атрымалі», — распавёў ды-рэктар.

«Сёлета сямі маладым спецыяліс-там першага года працы па выніках першай чвэрці (гэта магістранты і тыя, хто з чырвоным дыпломам скончыў навучальныя ўстановы) мы прысвоілі другую кваліфікацыйную катэгорыю, што дало ім магчымасць мець больш заробак, адпаведна, надбавачную прэміяльную частку», — дадаў Кан-станцін Шухлёў. Ён падкрэсліў, што асобна для маладых спецыялістаў на кожных канікулах у школе праводзяць занятакі, каб тым лягчэй было ўнікаць у працэс, працаваць з дакументамі і рыхтавацца да ўрокаў.

Афіцыйна Марыя Насатовіч пры-ступіла да працы зусім нядаўна, 15 жніўня. Даволі вялікі калектыў — 146 педагогаў — сустрэў добразыч-ліва.

У хуткім часе да дзяўчыны прымацуюць вопытнага педагога-куратора, які будзе дапа-магаць ва ўсіх незразумелых момантах. Пад-рыхтоўцы будучых кадраў у школе ўдзяляюць вялікую ўвагу, цесна супрацоўнічаюць з ВНУ. «Гэта і наш Полацкі дзяржаўны ўніверсітэт імя Ефрасінні Полацкай. Ганарымся тым, што кож-ны год (і гэты не выключэнне) 50 % нашых выпускнікоў паступаюць у ПДУ на разнастай-ныя спецыяльнасці. Таксама супрацоўнічаем з галаўным абласным ВНУ — Віцебскім дзяр-жаўным універсітэтам імя П. М. Машэрава, дзе таксама заказваем кадры. Калі ўстанова адукацыі бачыць навучэнца, які гарыць жадан-нем, дапамагаем яму знайсці сваё прызвание. У тым ліку і шляхам мэтавых накіраванняў», — адзначылі ў адміністрацыі школы.

На педагогіку ў гераіні даволі вялікія пла-ны, Марыя ўжо паступіла ў ВДУ на завочнае аддзяленне. Цяпер прыйдзеца сумяшчаць несумяшчальнае, бо ні для каго не сакрэт, што працоўны дзень настаўніка не заканчваец-ца разам з урокамі. Але, расказвае Марыя Насатовіч, маладосць і азарт дазваляюць па-спяваць усюды. Радзе дзяўчыну і тое, што тут, у вясмацатай школе, ёй сваё плячо падставіць родная сястра Яна, якая мае ўжо грунтоўны вопыт. А пакуль Марыя маральна і фізічна рыхтуецца да новага навучальнага года, набывае неабходную літаратуру і мета-дычныя дапаможнікі і, вядома, з нецярпеннем чакае першы званок.

Аляксандра ГВОЗДЗЕВА.

Фота з архіва гераіні.

Фота БЭЛТА.

работы для ўсіх профільных спецыяльнас-цяў краіны, восем з іх — у сельскагаспа-дарчай галіне.

АРЫЕНЦІР НА ПРАКТЫКУ

Назва Беларускага дзяржаўнага аграр-нага тэхнічнага ўніверсітэта гаворыць сама за сябе, там рыхтуюць тэхнароў для сель-скай гаспадаркі па ўсіх кірунках: інжынераў, інжынераў-механікаў, спецыялістаў тэхнічнага профілю па тэхнічным сэрвісе, энергетыцы, цеплатэхніцы, аўтаматызацыі, ахове працы — гэта значыць, увесь цыкл інжынернай службы, які неабходны для сельскай гаспадаркі.

На думку **рэктара БДАТУ Мікалая РАМАНЮКА**, нішто так не дапамагае пад-рыхтаваць сапраўды дасведчанага спецыя-

ліста, як магутная і сучасная матэрыяль-на-тэхнічная база, якую ўніверсітэт і мае. Месцазнаходжанне ВНУ — у сталіцы кра-іны, дзе дыслакуецца галоўны навуковы цэнтр — Нацыянальная акадэмія навук. Гэта дазваляе надаваць адукацыі інава-цыйны характар, прыцягваць да наву-чальнага працэсу тытулаваных вучоных, а таксама праводзіць занятакі ў навукова-практычных цэнтрах і навукова-даследчых інстытутах.

І яшчэ адна перавага, якая іграе на бу-дучыню выпускнікоў — практыкаарыента-ванасць.

— Ва ўніверсітэце толькі 25 працэнтаў лекцыйных заняткаў. А больш за 50 % вы-кладчыкаў у нас маюць вытворчы стаж, — распавядае рэктар. — Мы практыкуем

трохэтапную падрыхтоўку студэнтаў. На першым курсе даём ім рабочую пра-фесію слесара па рамонце сельскагас-падарчай тэхнікі, на другім і трэцім яны атрымліваюць прафесію трактарыста-ма-шыніста трох катэгорый, у тым ліку сама-ходных машын і збожжаўборачных кам-байнаў. Ну, і, нарэшце, атрымліваюць па-сведчанне кіроўцы транспартных сродкаў катэгорыі «В».

Сёння кіраўнік дзяржавы паставіў задачу больш актыўна выкарыстоўваць дроны ў сельскай гаспадарцы.

— Мы працуем над гэтым не першы год. Цяпер на базе нашага інстытута павышэн-ня кваліфікацыі і перападрыхтоўкі кадраў прайшла навучанне група спецыялістаў — аператараў па кіраванні БПЛА. Думаю, што ў перспектыве БДАТУ будзе даваць студэн-там універсітэта альбо працоўную прафесію, альбо пасведчанне аператара па кіраванні беспілотнікамі.

СУВЯЗЬ НЕ ГУБЛЯЕМ

Падрыхтоўка спецыялістаў практычна па ўсіх спецыяльнасцях, якія запатрабаваны ў сельскай гаспадарцы, акрамя ветэрынар-най медыцыны, — такі профіль найстарэй-шай аграрнай установы адукацыі — Бела-рускай дзяржаўнай ордэнаў Кастрычніцкай рэвалюцыі і Працоўнага Чырвонага Сцяга сельскагаспадарчай акадэміі.

Па словах **рэктара акадэміі Віталія ВЕЛІКАНАВА**, з першага курса арыен-таваныя на практыку, інавацыйную і на-вуковую дзейнасць студэнты гэтай ВНУ аўтаматам атрымліваюць і запатрабава-насць, і паспяховую прафесійную кар'еру пасля заканчэння акадэміі. Гэтак жа са-дзейнічае і цесная работа з базавымі прадпрыемствамі, на якіх арганізавана

60 філіялаў устаноў адукацыі і дзе на рэгулярнай аснове праходзяць навучанне студэнты БДСГА.

Тут 62 працэнты выкладчыкаў маюць вучоныя ступені. У акадэміі працуе тэхна-парк «Горкі», інавацыйная структура, якая ўкараняе ў навучальны працэс элементы дакладнага земляробства і не толькі. Сту-дэнты маюць магчымасць займацца на-вуковай працай. І паспяхова гэта робяць: імі выдадзена больш за 1800 навуковых артыкулаў.

— Мы ганарымся сваімі студэнтамі. Але самае галоўнае — калі выпускаем за сцены акадэміі, іх не кідаем, — распавядае Віталь Веліканаў. — У нас распрацавана сістэма суправаджэння маладога спецыяліста на вы-творчасці. Мы яго куріруем не толькі два гады (калі студэнт вучыўся на агульных пад-ставах), але і наступныя два-тры гады. Калі падрыхтоўка была мэтавая, то пяць і больш гадоў. Для гэтага замацоўваем настаўнікаў з ліку былых куратараў выпускнікоў ці кіраў-нікоў дыпломных работ. Яны маюць пастаян-ную сувязь з маладымі спецыялістамі, сочаць за іх работай, прасоўваннем. На кафедрах факультэтаў вядуцца кнігі ўліку, дзе фіксуюц-ца звароты нашай моладзі па самых розных пытаннях, у тым ліку і сацыяльна-бытавых. Выкладчыкі звяртаюцца ў органы мясцовай улады, і ўсе пытанні вырашаюцца.

І ўсё ж, на думку рэктара сельскагаспа-дарчай акадэміі, важная, калі не ключавая, роля ў замацаванні кадраў адведзена най-маленькім. Менавіта яны ў першую чаргу павінны быць зацікаўлены ў тым, каб утры-маць спецыялістаў, стварыць спрыяльныя ўмовы для іх працы і адпачынку, забяспе-чыць дастойнай зароботнай платой і доб-раўпарадкаваным жыллем.

Алена ВІНАГРАДАВА.